

РЕШЕНИЕ

№ 41682

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9864** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. Р., гражданин на П., ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., против Решение № ПО-91/02.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С250022-023-0001805/ 27.06.2025 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. Подателят ѝ се оплаква, че по възраженията му срещу ПНОМ са изложени бланкетни мотиви. Излага довод за липса на мотивирано искане за издаване на постановлението. Пзовава се на липса на обезпечителна нужда, като настоява, че обезпечителните мерки са несъразмерни спрямо събирането на публичното му задължение. С оглед на това иска отмяна на решението и на издаденото ПНОМ. В с.з. жалбоподателят чрез адв.И. поддържа жалба, моли за отмяна на административния акт и за присъждане на разноски.

Ответникът – Директор на ТД на НАП-гр.С., чрез юк.П. оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана и моли Съда да я отхвърли. Претендира юрисконсулско възнаграждение, отправя възражение за прекомерност на претендирания адвокатско хонорар.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

Оспореният акт е връчен на жалбоподателя на 09.09.2025 г. /л.192/, а жалбата е депозирана на 16.09.2024 г. с вх.№ ж-22-1052#3, в законния срок за оспорване, от надлежно упълномощен

адвокат /л.10/ и при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Със ЗВР № Р-22221524006042-020-001/19.11.2024 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], спрямо жалбоподателя е образувано ревизионно производство за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за периода от 2018 г. до 2023 г. /л.63/. ЗВР е изменяна със ЗИЗВР № Р-22221524006042-020-002/13.03.2025 г., със ЗИЗВР № Р-22221524006042-020-003/03.04.2025 г., със ЗИЗВР № Р-22221524006042-020-003/10.06.2025 г. и със Заповед № Р-22221524006042-ЗИД-001/10.06.2025 г., с които срокът за извършване на ревизията е съответно продължаван. Със Заповед № Р-22221524006042-023-001/26.06.2025 г. ревизионното производство е спряно и е възобновено със Заповед № Р-22221524006042-143-001/21.08.2025 г.

Във връзка с образуването ревизионно производство ръководителят на ревизията е отправил до дирекция "Събиране" в ТД на НАП-гр.С. Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221524006042-039-001/25.06.2025 г. /л.58/. В същото са изложени следните мотиви, налагащи предприемане на мерки за предварително обезпечаване: в хода на ревизията са установени данни за неподаване от ревизираното лице на ГДД по чл.50 ЗДДФЛ, както следва:

за 2018 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 97 478,73 лв.

за 2019 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 145 216,85 лв.

за 2020 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 111 548,29 лв. След извършена съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените разходи и декларираните и получените доходи за 2020 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 71 904,48 лв.

за 2021 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 108 953,18 лв. След извършена съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените разходи и декларираните и получените доходи за 2021 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 147 167,96 лв.

за 2022 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 48 330 лв. След извършена съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените разходи и декларираните и получените доходи за 2022 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 70 633,87 лв.

за 2023 г. не са декларирани облагаеми доходи, установен е недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ в размер на 7 000 лв. След извършена съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените разходи и декларираните и получените доходи за 2023 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 97 610,80 лв.

Въз основа на отправеното искане е издадено ПНОМ на основание чл.121, ал.1 ДОПК изх.№ С250022-023-0001805/27.06.2025 г. от П. В., гл.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. /л.39/. Със същото на К. Р. са наложени:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

- S ид.ч. от самостоятелен обект в сграда - паркомясто 16, находящо се в сутерена на сградата, на кота - 3,91 м, което съответства на 13.56/328,48 ид.ч. от подземния гараж в сутерена на сградата, целият от 555,28 кв.м, заедно с рампа към него с площ от 50.83 кв.м, при обща площ на

подземния гараж и рампата от 606,11 кв.м, площ 13.56 кв.м, находящ се в [населено място], [улица]/"Ан.Н." №17, ет.С, придобит с нотариален акт № 155, т.І, рег.№ 2426, дело 132 от 14.04.2014 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 5 721 лв. за съответната част.

- S ид.ч. от самостоятелен обект в сграда - складово помещение /мазе/ 14, находящо се в сутерена на сградата, на кота - 3,91 м, заедно с припадащите се на складовото помещение, съгласно таблица за площообразуване 0.022% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 0,09 кв.м, заедно със съответното право на строеж върху УПИ, в който е построена сградата, площ 2.52 кв.м, находящ се в [населено място], [улица]/"Ан.Н." №17, ет.С, с граници коридор, стълбищна клетка, от две страни - надземен паркинг и складово помещение 13, придобит с нотариален акт № 72, т.ІІ, рег.№ 4113, дело 242 от 06.04.2021 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 1326,60 лв. за съответната част.

- S ид.ч. от самостоятелен обект в сграда - складово помещение /мазе/ 13, находящо се в сутерена на сградата, на кота - 3,91 м, заедно с припадащите се на складовото помещение, съгласно таблица за площообразуване 0.013% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 0,05 кв.м и заедно със съответното право на строеж върху УПИ, в който е построена сградата, площ 1.46 кв.м, находящ се в [населено място], [улица]/"Ан.Н." №17, ет.С, с граници коридор, складово помещение 14, подземен паркинг и складово помещение 12, придобит с нотариален акт № 72, т.ІІ, рег.№ 4113, дело 242 от 06.04.2021 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 0 лв. за съответната част.

- S ид.ч. от самостоятелен обект в сграда - складово помещение /мазе/ 12 находящо се в сутерена на сградата, на кота - 3,91 /минус три цяло и деветдесет и една стотни/ метра, заедно с припадащите се на складовото помещение, съгласно таблица за площообразуване 0.013% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 0,05 кв.м и заедно със съответното право на строеж върху УПИ, в който е построена сградата, площ 1.46 кв.м, находящ се в [населено място], [улица]/"Ан.Н." №17, ет.С, с граници от две страни коридор, складово помещение 13 и подземен паркинг, придобит с нотариален акт № 72, т.ІІ, рег.№ 4113, дело 242 от 06.04.2021 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 0 лв. за съответната част.

2. запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, включително по депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в "Уникредит Булбанк" АД, за сумата от 120 633,72 лв.

3. Запор върху S ид.ч. от лек автомобил V. С., рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., производство 2007 г., застрахователна оценка 1 950 лв. за съответната част.

В ПНОМ е посочено, че предполагаемият размер на задълженията на лицето е 129 631,32 лв., в т.ч. главница 90 552 лв. и лихви от 39 079,32 лв., изчислени към 03.06.2025 г.

Изпратено е Заявление изх.№ С250022-153-0003405/27.06.2025 г. за вписване до Агенцията по вписванията, с върнат отговор за извършено вписване вх.№ 55563/01.07.2025 г.

Изпратено е Запорно съобщение изх.№ С250022-122-0011883/27.06.2025 г. до СДВР, като е получен отговор за наложен запор върху посоченото МПС.

Изпратено е Запорно съобщение изх.№ С250022-003-0053736/27.06.2025 г. до "Уникредит Булбанк" АД, връчено на 27.06.2025 г.

К. Р. е обжалвал в срок издаденото ПНОМ изх.№ С250022-023-0001805/27.06.2025 г. С Решение № ПО-91/02.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. жалбата е оставена без уважение.

При така установените факти Съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – Директор на ТД на НАП-гр.С.. Постановено е в рамките на установения в чл.197, ал.1 ДОПК срок от получаване на жалбата,

като в него са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали органа да потвърди обжалваното постановление. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Съдът констатира, че първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото жалбоподателят е представил доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК заповед за вземанията му от банки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1-8 ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл.121, ал.1 ДОПК.

Доводът на липса на мотивирано искане за издаване на ПНПОМ е неоснователен, доколкото не намира опора във фактите по делото. Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. ПНОМ е издадено в съответствие с чл.121, ал.1 ДОПК, а именно: от публичния изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания.

В поставения за разглеждане случай по отношение на жалбоподателя при извършената му ревизия са установени редица нередности, изразяващи се в недеклариране на облагаеми доходи, което е станало причина ревизията да установи недеклариран доход по чл.35, т.б ЗДДФЛ (ред. - ДВ, бр.95 от 2006 г.): всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на ЗКПО. Извършена е съпоставка между стойността на имуществото на задълженото лице и направените разходи, като са взети предвид и получените доходи, като за част от ревизираните години е установен недостиг на парични средства. Установен е предполагаемият размер на

задълженията на лицето, в т.ч. главница и лихви към 03.06.2025 г. Изследвано е имущественото състояние на ревизираното лице, като е направен извод, че е необходимо да му се наложат предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото му, като без тях събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Не е основателно възражението, че липсва обезпечителна нужда. При вдигане на възбраната и запора вземането на фиска остава необезпечено, липсват гаранции, че същото ще бъде събрано. В хода на ревизионното производство са установени задължения, които то не е декларирало, а органите по приходите считат, че са дължими. Налагането на възбрана и заповест до размера на очакваното публично вземане не е в нарушение на разпоредбата на чл.198, т.3 и чл.195, ал.7 ДОПК.

Очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне, е 129 631,32 лв., предвид на което са приложени три обезпечителни мерки по чл.198 ДОПК, а именно - възбрана върху недвижими имоти по т.1, заповест върху движима вещ (МПС) по т.2 и заповест върху сметките на длъжника по т.3. Прилагането на процесните обезпечителни мерки е допустимо, като е и законосъобразно с оглед засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл.121, ал.1 ДОПК.

В производството по чл.197 ДОПК приходните органи, както и Съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи относно размера и дължимостта на установените публични задължения, с оглед на което доводите на жалбоподателя досежно размера на вземането са неоснователни. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл.121, ал.3 ДОПК).

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл.121, ал.1 ДОПК. Ревизираното лице има възможност да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му – чл.229, ал.1 ДОПК, или ако разполага с други активи, годни да обезпечат предполагаемото задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл.199 ДОПК.

С оглед на горното Съдът прецени жалбата за неоснователна и като такава следва да я отхвърли. Ответникът претендира своевременно присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което според изхода на спора е основателно и следва да се уважи. Жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Р., гражданин на П., ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., против Решение № ПО-91/02.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С250022-023-0001805/27.06.2025 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА К. Р., гражданин на П., ЛНЧ: [ЕГН], да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. /двеста лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: